MAREA DEMONSTRAȚIE DE 1 MAI

București — 1 Mai. Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, cea mai frumoasă zi a primăverii, este întîmpinată de locuitorii Capitalei, ca de altfel de întreg poporul nostru, în haine de sărbătoare. Dis-de-dimineață, ei au ieșit pe marile artere ale orașului, purtînd înscrise noile lor izbînzi obținute pe frontul muncii și înfloririi patriei socialiste. Frumosul nostru București, din zi în zi mai tînăr, cunoaște o intensă viață economică, culturală și socială, o permanentă înnoire și dezvoltare, și în întreg acest proces locuitorii săi își identifică roadele propriei lor munci pline de abnegație și eroism. În grafice, grupuri alegorice, pe pancartele purtate deasupra capetelor, în cîntecele înălțate spre văzduh, zecile de mii de bucureșteni **își exprimă hotărîrea nestrămutată de a munci cu un avînt sporit pentru transpunerea în viață a istoricelor hotăriri ale Congresului al IX-lea al partidului.**

Ca în fiecare an de marile sărbători, Piața Aviatorilor este împodobită cu drapele, lozinci și multe, multe flori. Tribuna oficială este dominată de un mare glob pămîntesc, deasupra căruia se înalță un imens steag roșu cu data festivă 1 Mai. Pe brîul purpuriu care-l înconjoară este înscrisă chemarea: **„Proletari din toate țările, uniți-vă!"**, iar dedesubt urarea: **„Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, ziua frăției muncitorilor de pretutindeni!"**. Pe mari panouri sînt înscrise urările: **„Trăiască Partidul Comunist Român, conducătorul încercat al poporului, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre!", „Trăiască și înflorească scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România!".**

Un mare medalion cu portretele dascălilor proletariatului — **Marx, Engels, Lenin** — se înalță deasupra tribunei din cealaltă parte a pieței. Flamuri purpurii se îngemănează în adierea vîntului cu tricolorul steagurilor patriei. Urările **„Trăiască poporul român, constructor al socialismului!", „Trăiască pacea și prietenia între popoare"** sînt străjuite, de asemenea, de steaguri roșii și tricolore.

Ora 9. Salutați cu aplauze îndelungi și puternice urale, au luat loc în tribuna oficială tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnăraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Constantin Drăgan, Alexandru Moghioroș, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, membrii supleanți ai Comitetului Executiv și secretarii Comitetului Central al Partidului Comunist Român, vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri. În tribuna oficială au luat loc, de asemenea, membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român, ai Consiliului de Stat și ai guvernului.

Alături de conducătorii partidului și statului nostru, în tribună se aflau Guy Mollet, secretarul general al Partidului Socialist Francez (S.F.I.O) și Youssef Faysal, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Sirian.

În celelalte tribune erau prezenți conducători ai organizațiilor de masă și ai instituțiilor centrale de stat, reprezentanți ai întreprinderilor și instituțiilor bucureștene, numeroși fruntași în întrecerea socialistă, academicieni și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, precum și numeroși oaspeți de peste hotare.

În tribuna rezervată corpului diplomatic se aflau șefii misiunilor diplomatice acreditați în Republica Socialistă România și alți membri ai corpului diplomatic.

Fanfara militară a intonat Imnul de stat al Republicii Socialiste România.

Mitingul a fost deschis de tovarășul Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., primsecretar al Comitetului orășenesc București al P.C.R.

A luat cuvîntul tovarășul Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., primvicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Cuvîntarea a fost subliniată în repetate rînduri de urale și ovații.

Tradiționala paradă a sportivilor a încheiat demonstrația de 1 Mai a oamenilor muncii din Capitala țării.

Oamenii muncii din Capitală demonstrează cu entuziasm pentru marile realizări ale construcției socialiste, pentru partidul nostru iubit

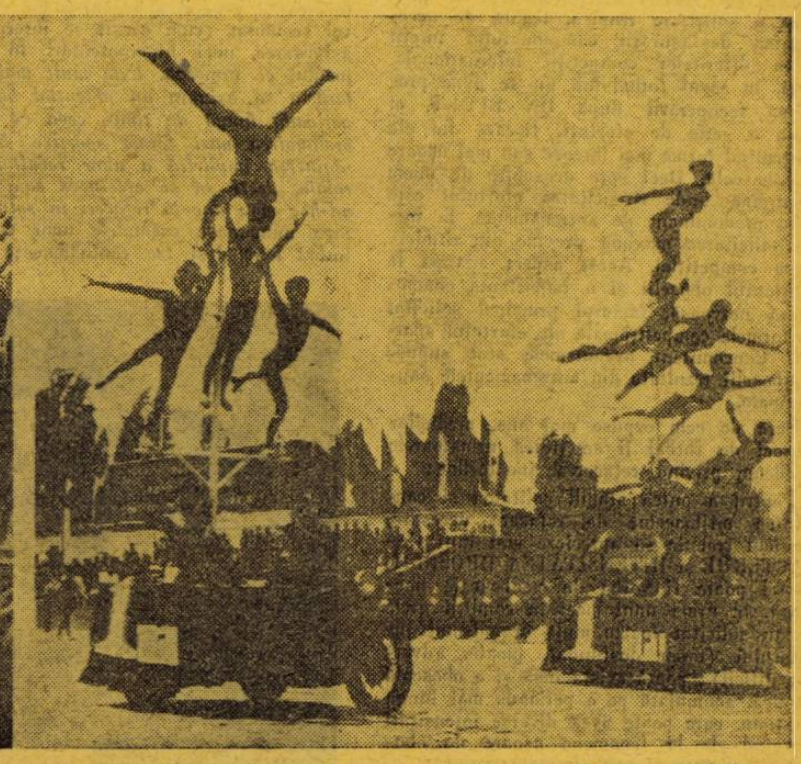

Tinerețea, avîntul, gratia caracterizează coloana sportivilor

PATRU PĂRERI DESPRE MECIUL CU ELVEȚIA

A sosit luna meciului cu Elveția. Vor urma două etape de campionat (7 V și 14 V), pregătirile în comun ale lotului și, în sfîrșit, meciul de la **Zürich din 24 mai**, singurul meci în deplasare pe care îl susține echipa României în returul întîlnirilor sale din **Campionatul Europei.** Această partidă, care suscită un mare interes atît la noi cît și în „țara cantoanelor", dobîndește prin configurația actuală a clasamentului grupei a VI-a, un plus de atractivitate.

Pentru echipa României, victoria în acest meci ar însemna păstrarea intactă a șanselor pentru ocuparea locului I.

Despre meciul **Elveția — România,** care are și un caracter aniversar pentru echipa noastră (meciul 200), am solicitat opiniile jucătorilor **Ion Nunweiller, Ion Pîrcălab, Emil Dumitriu** și **Nicolae Dobrin,** componenți ai lotului nostru reprezentativ.

Ion NUNWEILLER

Aș dori foarte mult să joc în acest meci jubiliar și ca el, conform tradiției stabilite de zeci de ani în fotbalul nostru, să coincidă cu un rezultat bun. Nu este însă suficient să dorești victoria, trebuie totodată să te străduiești ca tu și coechipierii tăi să ți-o apropii printr-o prealabilă și temeinică pregătire, prin cunoașterea reală a posibilităților proprii și ale adversarului, printr-o totală dăruire în timpul meciului. În ceea ce mă privește, eu de mult am ajuns la convingerea că este greu să ajungi în echipa națională, dar mult mai dificil este să-ți menții locul. O viață ordonată, împărțită fericit între obligații sociale, sport, familie și prieteni, aduce fără doar și poate rezultate vizibile pe terenul de joc. Eu consider meciul Elveția — România, „meciul-cheie" al calificării noastre. *Desigur că adversara noastră ne va da o replică mult mai puternică decît la București, pentru că și ea își joacă, în bună măsură șansele, ca și noi, în meciul de la Zürich. În urma meciurilor cu Grecia, Franța și Cipru, am putut desprinde o concluzie: lotul reprezentativ poate oferi la ora aceasta o echipă omogenă, capabilă să lupte cu dăruire, organizat. Or aceasta este o bună premisă pentru abordarea cu deplină încredere a meciului cu Elveția.*

Ion PÎRCĂLAB

Acum sînt restabilit, piciorul accidentat și-a revenit la normal și pot juca în sfîrșit, după o lună și jumătate de inactivitate. Pregătindu-mă pentru campionat, mă voi strădui să revin la o formă corespunzătoare, punînd accent pe pregătirea fizică. Meciul cu Elveția va fi, desigur, un meci de luptă, pe care îl văd chiar mai dificil decît cu redutabila echipă a Italiei. Totuși, elvețienii n-au o echipă care să nu poată fi învinsă pe teren propriu. Și în ceea ce ne privește pe noi, am început să cumulăm experiența unor meciuri în deplasare cu adversari redutabili. Cred că perioada timorării, pe stadioane străine, care ne handicapa de la început în fața unor echipe cu „blazon", aparține trecutului. Permiteți-mi și cîteva remarci pe marginea meciului cu Cipru cu optica celui din tribună, atît de necesară și nouă, jucătorilor, din cînd în cînd! Dobrin, care a făcut o primă repriză remarcabilă, s-a „stins" apoi treptat, iar Gherghely, care a muncit ca de obicei foarte mult, a greșit destule pase. Or, în meciul cu Elveția, echilibrul liniei mediane va da echilibru întregii formații. În atac am avut un cîștig: revenirea de bun augur a lui Dumitriu II. S-a ratat însă mult și un gol poate cîntări decisiv în balanța calificării. Spun toate acestea numai cu gîndul la meciul cu Elveția, cînd va trebui să dăm neapărat un gol mai mult ca adversarul!

Emil DUMITRIU

Poate pentru că mă gîndesc mereu la meciul cu Elveția, îmi doresc atît de mult să mă țină forma pe care o am în prezent. Nu uit nici un moment că nu poți fi bun pentru echipa națională, dacă la echipa ta de club nu joci bine. De aceea consider că criteriul formei jucătorilor este determinant în alcătuirea formației. Un fapt se impune de la sine pe baza meciului-tur cu Elveția: meciul trebuie abordat cu toată seriozitatea și răspunderea, pe tot parcursul celor 90 de minute. *Poate vi se va părea ciudată părerea mea că greul meciului de la Zürich va trebui să-l ducem noi, atacanții, deși se presupune că inițial elvețienii vor ataca. Dacă înaintașii noștri vor hărțui în permanență apărarea adversă, aceasta va deveni mai circumspectă și spiritul ofensiv al întregii echipe mai moderat; dacă noi vom ține mingea în terenul elvețienilor, vom veni deci în ajutorul propriei apărări. Și, bineînțeles, că în primul rînd va trebui să creăm situații de gol și să le fructificăm cu siguranță. Dacă elvețienii au reușit să marcheze la București 2 goluri, de ce n-am face-o și noi la Zürich? Iar apărarea noastră este mai sigură decît a lor. Deci calculul hîrtiei, după părerea mea, ne este favorabil. Și sînt convins că oricare dintre noi va fi chemat să îmbrace tricoul naționalei la 24 mai, se va strădui să-l transforme în realitate.*

Nicolae DOBRIN

În general sînt de părere că unei echipe care a cîștigat și prin jocul prestat a dat randament, trebuie să i se acorde încredere în continuare. Acest lucru nu înseamnă totuși menținerea cu orice preț a acelor jucători care nu au dat deplină satisfacție sau care au dovedit ulterior, în campionat, că nu mai sînt în formă. Cu atît mai mult cu cît meciul cu Elveția va fi deosebit de dificil, o adevărată piatră de încercare pentru noi. Deși meciul cu Cipru nu ne-a ridicat prea multe probleme, am avut impresia, în special în repriza secundă, că jocul echipei noastre nu s-a îmbunătățit mult față de evoluția de la Paris. Procentul paselor greșite, ratările, n-au scăzut substanțial. La aceasta am contribuit și eu. Cauza? În partea a doua a meciului am crezut că-mi pot permite o relaxare, mulțumindumă cu ce realizasem pînă atunci ca joc și rezultat. Mi se reproșează de altfel în ultima vreme, că scăderile mele în joc devin vizibile în special în repriza secundă. Mă preocupă mult acest aspect și în pregătirea individuală voi munci mult pentru ca randamentul meu să fie egal pe durata celor 90 de minute.